

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge gældende Retsregler er det ikke udelukket, at Ægteskaber indgaaes for fremmede Staters diplomatiske eller konsulære Embedsmænd her i Landet, men saadanne Ægteskaber anerkendes ikke for gyldige efter dansk Ret. Anledningen til, at Regeringen nu søger udvirket Lovhjemmel for en Ændring af dette den danske Rets Standpunkt, er, at den svenske Regering under Henvisning til en i Sverige under 8. Juli 1904 udkommen Lov, hvorefter Regeringen kan bemyndige diplomatiske og konsulære Embedsmænd i Udlandet til der at foretage Ægteforening af svenske Undersaatter eller af en svensk Undersaat og en Undersaat af en tredie Stat har indledet Forhandling med den danske Regering om denne Sag, og man har ønsket at imødekomme denne Henvendelse fra den svenske Regering.

Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag har man imidlertid fundet det rigtigt at give dette videre Rammer for ikke at være nødsaget til overfor lignende Henvendelser fra andre Staters Side paany at skulle sætte Lovgivningsmyndigheden i Bevægelse. Man har derfor i Lovforslagets § 1 søgt en almindelig Bemyndigelse for Regeringen til med fremmede Stater at afslutte Overenskomst om Anerkendelse af de for vedkommende Stats herværende diplomatiske eller konsulære Embedsmænd indgaaede Ægteskaber. Der er ikke hertil knyttet nogen Begrænsning i Henseende til, at i alt Fald en af Parterne skal være den vedkommende fremmede Stats Undersaat, men saadan og andre lignende Begrænsninger forbeholder Regeringen sig at indføre ved eventuel Afslutning af Overenskomster med fremmede Stater, navnlig naar disse kun under tilsvarende Betingelser anerkende Gyldigheden af de for lignende danske Myndigheder i vedkommende Land indgaaede Ægteskaber.

Lovforslagets § 1 forudsætter dernæst en almindelig Bemyndigelse for Regeringen til at autorisere danske diplomatiske og konsulære Embedsmænd i Udlandet til at yde Medvirkning til Indgaaelse af Ægteska-

ber i Udlandet. De hidtil herom gældende Bestemmelser findes i Lov Nr. 79 af 19. Februar 1892, hvorefter Udenrigsministeriet kan meddele danske Konsuler — ikke diplomatiske Repræsentanter — Bemyndigelse til, at der for dem kan indgaaes borgerlige Ægteskaber, naar enten begge de vordende Ægtefæller eller den ene af dem er dansk — dog kun paa Steder, hvor dette anses for at være fornødent, hvorved navnlig er tænkt paa de Lande i Asien og Afrika, i hvilke Europæerne ikke ere undergivne Landets Love og Jurisdiktion; men vedblive at leve under deres egen Lov og Ret, og dernæst ogsaa paa enkelte sydeuropæiske og sydamerikanske Stater, som ikke anerkende, at der mellem Ikke-Katolikker og Katolikker kan indgaaes lovligt Ægteskab, eller stille vidtgaaende Betingelser herfor. Der er saaledes som Supplement til Forslagets § 1 Trang til en fyldigere Hjemmel for Regeringen til at meddele de danske Myndigheder i Udlandet den her omhandlede Bemyndigelse. Hertil siger Lovforslagets § 2, der til Udøvelsen af den vedkommende Myndigheder tillagte Autorisation ikke knytter anden Betingelse, end at ingen af de vordende Ægtefæller maa være Undersaat i den Stat, hvor Ægteskabet indgaaes. Naar der derhos i Forslaget ikke er optaget nærmere Bestemmelser om de Ægteskabsbetingelser, hvis Opfyldelse vedkommende Embedsmand forinden Vielsen vil have at paase, skyldes dette, dels at udførlig Angivelse heraf er anset ufornøden under Hensyn til de fyldige Regler, som herom indeholdes i Loven af 1892, dels at Adgangen for danske Myndigheder til at medvirke ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet ved nærværende Lovforslag udvides saaledes, at det vanskelig lader sig gøre at give for alle Tilfælde passende fælles Regler i den anførte Henseende.

Endnu skal bemærkes, at Loven af 1892, hvis Anvendelse ikke er knyttet til nogen Betingelse om Gensidighed, vedblivende vil have Gyldighed, selv om nærværende Lovforslag ophøjes til Lov.